

Kooliaigside johtumisi

Sii aig olli mia joba koolilaitis ku mõnikõrd lätsi oma tõise vanaemä, vanaesä manu kohe õkva koolitare mant. Nemä elleve pallu ligembän ku oles oma kodu minnä ollu. Vanaemä tulli ikki naarunäoksege vastu, temäl olli ega kõrd hää miil ku ma nende poole lätsi. Vanaesäke ots kohe õunakse vällä ja ands miule. Vanaema hakas sis kohe süüä tegeme, üteli et latseksel kõtuke tühi kah.

Võts siis nagala otsast suure raudpanni ja pands liidi pääle, vanaesä tei ossest tule liidi ala, minti sahvres ja sääli lõigati tonnist mitu suurt kääru soolaliha. Liha raeti ärä ja lüüdi mune pann täis ku kik olli valmis istsime süümä. Vanaesä võts suure kodulevapätsi kapist ja lõigas suure väitsege egäle leibä, vanaemä pands kikele suurte lekkruusege piimä kah. Seni olligi kikel joba kõtu tühjä, tükk aiga es ole muud kuulda ku mokakobin.

Kõtt täis lätsime vanaemäge lauda manu loomaksid talliteme, vanaesä hakas puid ragume. Käisi sii aig tõisen lassin ku vanaesä laskse miule pikä lambanahast kaska tetä. Üits onu õmmel, temät õigati Nahkamikus. Hää lahke onu olli tuu Nahkamiku.

Karksin 2014. märdipäeväl.